

Bartókról nevezték el az új zenekart

Nem hakni-zenekart tervez, és a mellőzött zenészek mentsvárának is tekinti az új együttest Hegyi Miklós

Nem kis meglepetést okozott a hazai zenei életben, amikor Bartók Béla nevét vette fel egy újonnan alakult zenekar, amely még csak egy hangversenyt adott május 4-én, a járványügyi rendelkezések miatt közönség nélkül. Ez később YouTube-linken lett elérhető. A zenekart a koncerten Medveczky Ádám vezényelte, aki az együttes alakulását is támogatta. A részletekről a Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar egyesületi elnökét, Hegyi Miklóst kérdeztük.

■ *Közismert, hogy évtizedek óta időről-időre felmerül a hivatásos zenekarok számának csökkentése, különösen Budapesten, egyik együttes megszüntetését néhány hónapja jelentették be. A zenei élet nagyon nehéz helyzetbe került a járványügyi intézkedések hatására, most ugyan újraindul a koncertélet, de maga a vírus okozhat újabb problémákat. Ebben a helyzetben milyen indítékból, milyen tervekkel és reményekkel vágtak bele egy új szimfonikus zenekar alapításába?*

– Először is szeretném leszögezni, hogy ez egy nagyon régi történet, nagyjából húsz évvel ezelőtt merült fel a zenekar alapításának az ötlete, amely ráadásul nem is tőlem származik, hanem a bátyámtól, Hegyi Istvántól. Ő Kijevben él, illetve most már egyre többet tartózkodik Magyarországon. Az élet akkor közbeszólt, és különböző politikai, emberi okokból nem sikerült ezt az álmot megvalósítani.

■ *Ez a zenekar Kijevben lett volna?*

– Nem, Budapesten. Akkoriban a bátyám huzamosabb ideig itt tartózkodott. Eltelt sok év, 2019-ben újra próbálkoztunk, már egy kicsit másképp, de akkor is zsákutcának bizonyultak a törekvéseink, nem tudtunk kitörni ebből a körből. Aztán az élet úgy hozta, hogy egy egyesület tagja voltam már 2005 óta, ennek az egyesületnek az elnöke elhunyt, és senki nem akarta elvállalni az elnökséget. Sokáig úgy volt, hogy megszüntetjük, de akkor eszembe jutott az az ötlet, hogy most kellene megpróbálni újra a zenekar szervezését. Ugyan nem én voltam az egyesület elnöke papíron,

csak az alelnöke, de végigjártam az utat. Ezúttal sikerrel, mivel mostanra már lejártak a Bartókra vonatkozó szerzői jogok, így most sem a névadásba, sem másba az örökösök nem tudnak beleszólni.

■ *Ha már itt tartunk, hogy sikerült a nevet engedélyeztetni?*

– Időközben megtudtam, hogy a név engedélyeztetéséért a Magyar Tudományos Akadémiához kell fordulni, mert Bartókot történelmi személyiséggé nyilvánították, így a névviselési engedélyt kizárólag az MTA jogosult megadni. Írtam egy levelet, ami egyben kérvény is volt, leírtam a terveket. Sikerült megszereznem a támogatók közé Medveczky Ádámot, ő írt nekünk ajánlólevelet is. Utána egy másik vonalon megnyertem Ránki Dezső támogatását is, aki szintén nagy örömmel vállalta az együttműködést és a fellépést is. Igazából magam sem számítottam rá, de egy hónap múlva jött a válasz az MTA-tól, hogy megadják a névviselési engedélyt. Mivel az egyesület budapesti székhelyű lett - időközben áthelyeztük vidékről - meg kellett kérnünk a fővárosi közgyűlés engedélyét is a „Budapesti” név használatához, ehhez csatoltam az MTA-engedélyt, és nem sokkal később a közgyűlés is pozitív választ adott. Így lett az egyesület neve Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar Egyesület. Ezzel a jogi akadályok elhárultak, ugyan a Bartók-jogörökös felrótta nekünk, hogy vannak az országban sokkal nagyobb múlttal rendelkező együttesek, amelyek megérdemelnék, hogy megkapják a nevet. Igen, megérdemelnék, de valahogy mégsem kapták meg. Ennek utána lehet nézni. Ez volt a dolog

könnyebbik része. Tervek vannak, most úgy működünk, mint egy fesztivál-zenekar, magára a struktúrára értve.

■ *Vagyis projekt-elven.*

– Igen, hiszen több mint 10 zenekarból jöttek hivatásos zenészek, és csak kisebb része volt szabadúszó zenész. Amíg a kérelmek elbírálásai zajlottak, én már elkezdtem a pénzügyi támogatások megalapozását, a minisztériumba is, cégeknek is írtam levelet, aztán kellemes meglepetésemre leghamarabb a minisztériumból reagáltak. Valószínűleg azért, mert tudomásom szerint Bartók Béla születésének 140. évfordulója alkalmából az országban ilyen, nagyobb, központi támogatású rendezvény nem volt.

■ *Persze, hogy nem volt, hiszen a járvány miatt nagyon sok tervezett Bartók-műsort le kellett mondani, a Bartók Tavaszt is elhalasztották, a legszigorúbb intézkedések éppen a születésnap környékére estek.*

– Valóban. A mi koncertünket is el kellett halasztani, részben a Covid-intézkedések miatt, részben annak a „jóindulatnak” köszönhetően, amivel szembesültünk, végül másfél hónappal később, május 4-én tudtuk a hangversenyt megtartani. Rengeteg problémával kellett megküzdeni, sok akadályt kellett elhárítani, amíg aztán eljutottunk május 1-ig, és elkezdhattük a próbákat. Sajnos közönséget nem tudtunk fogadni, ugyan pár nappal korábban oldották fel a tilalmat, de ez már semmire sem volt elég. Most letettünk az asztalra valamit, amivel el tudunk indulni, komolyabb terveket is megalapozva.

■ *Mit lehet ezekről tudni?*

– Jómagam több mint 30 éve gyakorló muzsikus vagyok, és ebből kifolyólag jelentős kapcsolatrendszerrel is rendelkezem. Voltam hivatásos zenekari zenész, most is hivatásos vagyok, csak nem zenekari kötelékben, úgyhogy nagyon jól ismerem a zenekarok működési mechanizmusát, a problémáit, a perspektíváit. Azt is látom, hogy milyen a viszony a vezetés és a zenészek, mondhatjuk, hogy a beosztottak között, és nagyon rosszak a tapasztalataim. Próbálunk ezen a téren is valamit változtatni. Nem egyszerűen egy Bartók életművének emléket állító zenekart hozunk létre, hanem szeretnénk az egész zenei hagyatékot is olyan mértékben ápolni, ahogy korábban semelyik együttes nem tette. Egyáltalán, Bartók nevét viselő zenekar nincs a világon rajtunk kívül. Intézmények, iskolák, Nemzeti Hangversenyterem van, zenekar nincs.

■ *Persze, hogy nincs, a korábbi szándékok és kérelmek viszont közismertek erre, csak eddig éltek a jogok, illetve nem engedélyezték a névhasználatot.*

– Annak az okát nem tudom, mások korábban miért nem tudták megszerezni.

■ *Jogok voltak, nem ment ilyen egyszerűen.*

– De nem kérték az engedélyt?

■ *Dehogynem. Csak ez a kiskapu az MTA-n keresztül nemrég nyílt, erről pedig nyilván sokan nem tudtak.*

– Nem értem, miért, hiszen tudniuk kellett volna, nem volt titok. Érezzük is az ellenszenvet, telefonhívásokon, leveleken, igazgatói utasításokon keresztül,

Próba a Pesti Vigadóban

amellyel márciusban a járványra hivatkozva letiltották azokat a zenészeket, akik közreműködtek volna, később májusban az enyhítések miatt már ezt nem tudták megtenni. Örülök, hogy ezek ellenére sikerült idáig eljutnunk, és meggyőződésem, hogy ezen az úton tovább kell mennünk. Tudom, hogy a jelenlegi helyzet nagyon bizonytalan, és a jövő is képlékeny. Maga az a koncert, amit létre tudtunk hozni, önmagában is csodaszámba megy. A következő nagy probléma, hogy én már októberben tárgyaltam egy japán karmesterrel, aki megígérte, hogy segít japán szponzorokat találni a zenekarnak. Konkrét ígéreteket is kaptam tőle. Aztán jött a Covid, és haza kellett mennie Japánba, ott szigorúbb intézkedések vannak, így azóta sem engedik el onnan. Azt ígérte, hogy talán nyár végére ez a helyzet rendeződik, és akkor majd újra jöhet Magyarországra. Elég messze vagyunk még a nyár végétől, persze vannak tervek.

■ Miből sikerült finanszírozni a bemutatkozó hangversenyt?

– Most az állam nagyon kitett magáért, Kásler Miklós miniszter úr és Fekete Péter államtitkár úr is támogat-

ták ezt a rendezvényt. Még folyamatban az anyagi elszámolás, de papírok már vannak róla. A következő lépést még csak elméletben látjuk, ezt július végére tervezzük. A kérvényeink elbírálás alatt vannak, és még néhány hét, mire választ kapunk, hogy támogatják –e ezt az eseményt, vagy ők is azt mondják, hogy majd később térjünk vissza rá. Sokaktól kaptuk azt a választ, hogy szívesen támogatnának, de a jelenlegi járványügyi intézkedések hatása jelentősen rányomja a bélyegét a gazdasági helyzetre és az ő pénzügyi állapotukra is, ezért ezt nem tudják most vállalni. Így, bár nagyon kecses kilátásaink vannak, de úgy néz ki, hogy várunk kell. Megtettük az első lépést, ami egy igazi mérföldkő. Mondhatom, hogy letettük a névjegyünket, amivel megnyitottuk a lehetőségeinket Magyarországon és külföldön. Külföldön is rengeteg olyan kapcsolattal van, ahol szívesen látnának, de most meg kell várni, hogy normalizálódjon a helyzet, és a beutazás körüli nehézségek megoldódjanak.

■ Ez utóbbi, ahogy a pénzügyi stabilitás is, előreláthatóan még hosszú idő.

TISZTELETJEGGYEL

Kerülőúton

Bartók Béla neve világszerte ismert. Szándékosan írjuk, hogy a neve, mert a műveit sokkal kevesebben ismerik, mint ahányan hivatkoznak rá. Mostanában divatos azt mondani, hogy Bartók neve hungarikum, vagy még inkább, hogy az egyik legfontosabb kulturális „brand”. Sajnos úgy fest, sokak számára nem is egyéb, mint egy jól csengő márkanév, amivel bármit el lehet adni, és ezt igyekeznek is kihasználni. Máskülönbén hogy történhetett volna meg, hogy fő alatt, lényegében az egész zenei életet megkerülve debütálhat egy szimfonikus zenekar Bartók Béla neve alatt, teljes titokban? Az utóbbit értjük: ha kiderült volna, hogy a járvány bénultságát kihasználva, a zavarosban halászva, kikapukon át jutottak el a névviselési engedélyig, majd a támogatásig, akkor biztosan idejében kipukkadt volna ez a lufi.

Egyszer minden lufi kipukkad. Amikor majd elindul a valódi szervező munka, és kellenének az ígért szponzori támogatások, a Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar vezetője is ráébred: oka van annak, hogy Magyarországon a zenekarok javarészt az állami juttatásokra kényszerülnek. Idehaza nincs meg a mecenatúra

kultúrája, nincsenek is olyan gazdag cégek, amelyek a komolyzenére áldoznának, egyáltalán nagy magyar multik sincsenek. Ráadásul a járvány miatt felesleges pénz sincs a legtöbb szektorban.

„Egoizmus helyett magasrendű alázat” – fogalmazott a zenekar vezetője az ars poetica kapcsán a Papagenónak, az igazi alázat azonban többek között abban nyilvánul meg, hogy a zenekar nem jogi hézagokat kihasználva, hanem hivatalos úton, egy komolyabb szakmai munka eredményeképpen veszi fel Bartók nevét, nem pedig azért, hogy igazolja a létét. Erre azonban három nap próba után aligha lett volna lehetőség. Az alázat ott folytatódik, hogy egy zenekarvezető nem egy youtube-videó alatt támadja a Bartókot képviselő jogörököszt, Vásárhelyi Gábort. Annál is inkább, mert bár a köztudatban úgy él, hogy a Bartók-jogok lejártak, A csodálatos mandarin szerzői joga csak 2044-ben jár majd le.

„Ez a zenekar anélkül használja Bartók Béla nevét, hogy e nagy név használatára a zenekar 'múltja' bármennyire is predesztinálná... Sajnálom, hogy a magyar törvények lehetővé teszik azt, hogy a legnagyobb magyar művészeink nevének használatához egy egyszerű MTA bizottság hozzájárulást adhatott. Nagy, híres és kiváló zenekarjaink vannak, arra érdemes múlttal, amelyek joggal pályázhattak volna e név használatára” – fogalmaz a youtube-videó alatt Vásárhelyi Gábor, amely Hegyi Miklóst ellentámadásra készítette.

– Lehetséges. Ugyan nem zárom ki, hogy az idén tudunk szervezni külföldi bemutató koncertet, de valószínűnek tartom, hogy inkább a jövő év lehet számunkra a berobbanás ideje nemzetközileg. Meg kell, hogy mondjam, nemzetközi szinten sokkal jobb a kilátásaink, mint Magyarországon, ez talán nem is csoda, hiszen nem véletlenül mondják, hogy senki sem lehet próféta a saját hazájában.

■ *Bartók meglehetősen behatárolt közönséget tud bevonzani, különösen, ha kizárólag az ő műveire épül a műsor. Külföldön egy-egy ilyen koncert talán azért népszerűbb, mert Bartókot ritkán hallják magyar előadók-tól, és ez számukra bizonyos szempontból kuriózumnak számít. Itthon pedig az a szomorú helyzet, hogy bár Bartók neve kiváló hivatkozási alap, valójában nagyon nehéz közönséget találni a műveire.*

– Meg kell mondanom, hogy ez nem teljesen így van a külfölddel kapcsolatban, mert én voltam egy németországi turnén a Magyar Kamarazenekarral, ahol Bartók Divertimentóját sokszor játszottuk el, és mindig teltház volt.

■ *Pont erről beszélek: külföldön Bartók esetében autentikusnak tekinthetőek a magyar előadók, ezért érdekes, itthon pedig nem érzékelek akkora nyitottságot irányába. Wagnernek megvan a maga rajongótábora, vele meg lehet tölteni egy nagyobb fesztivált Budapesten is. Bartókkal egyelőre nem. Ezzel véletlenül sem azt akarom mondani, hogy ne kellene folyamatosan műsoron tartani a műveit, pusztán közönségszervezés szempontjából lehet problémás erre építeni egy zenekart.*

– Egyesületünk alapszabályának legfontosabb eleme a Bartók-művek magas művészi szintű előadása és terjesztése az egész világon, ezért arra törekszünk, hogy lehetőleg koncertjeinken legalább egy Bartók-művet eljuttassunk. Egyesületként működünk, ami civil szervezetnek minősül, tehát nem vagyunk hivatásos együttes. Meg kell várnunk, hogy a Covid-helyzet már ne jelent sen egyáltalán akadályt a szervezés tekintetében, hiszen ha nem tudunk közönséget fogadni, és bevétel-kiesésünk lesz, az akkor sem elhanyagolható, ha a műsor-szervezésben nem Bartókról van szó. Nem csak állami támogatásokban akarunk gondolkodni, nem is ez volt a cél. Egyébiránt olyan művészeket szeretnénk megnyer-

Persze, vannak más ellentmondások is. Nem haknizenekarnak készülnek, de három próbával álltak ki, a második koncertjük még csak távolról körvonalazódik, próbaterem nincs. Az utcára került zenészeken szeretnének segíteni, de a bajba jutott Duna Szimfonikusoktól csak hangszert próbáltak kölcsönözni, zenészek meghívásáról nem tudunk, noha Hegyi Miklós maga is abban az együttesben játszott hosszú ideig. Az első koncerten a színpadon látott zenészek döntő többsége nem is volt állás nélküli, a nagy hivatásos együttesek művészeit láthattuk a képernyőn, alkalmi beugrásukra is elsősorban azért volt lehetőség, mert a járvány miatt a zenei élet még most sem indult be teljes gőzerővel. Van az a pénz, persze, amiért ínséges időkben szinte bármit bevállalnak a közreműködők, de erre nem lehet hosszú távon építeni. A Hegyi Miklós által elgondolt projekt-elven való működés már ott súrolja az etika határát, hogy ez a modell csak más zenekarokon élőködve tud talpon maradni: az ő hangszereiket, a fizetett zenészeiket használja munkaidőben.

A legérthetlenebb mégis az a történetben, hogy létezik egy zenekar, amelyik hosszú ideje valóban magas művészi színvonalon ápolja Bartók örökségét, folyamatosan repertoáron tartva a műveit. A Concerto ezért már korábban megkapta az MTA-tól a névviselési engedélyt, a jogörökös támogatásától kisérvé, amit az alapító okiratukba is belefoglaltak. Érthetetlen módon azon-

ban később egy teljesen más osztálytól, az MTA Titkárságától, mindenféle zenei bizottság szakvéleménye nélkül mégis kiadták újra Bartók Béla nevét egy még csak papíron létező, pénzügyi háttérrel nem rendelkező együttest működtető egyesületnek. Végtelenül szomorú azt látni, hogy az ország tudományos életének központja, az MTA egyik keze nem tudja, mit csinál a másik.

Az is a szomorú magyar valóság, hogy a zenekar megkerülve a hivatalos zenekari pályázati pénzeket, külön keretből kaphatott komoly közpénz-támogatást. Ha a hivatalos keretből kért volna, arról a Zeneművészeti Bizottság mindenféleképpen tudott volna. Persze, különösen pikáns a történetben, hogy ennek a bizottságnak az elnöke történetesen Keller András. Nem különben pikáns az is, hogy a Zeneművészeti Bizottság tagja a zenekarnak támogatói levelet író, és az első koncerten vezénylő Medveczky Ádám is. Talán ezek az összefüggések is segítenek megérteni, miért is kellett a kerülőút a miniszteri támogatáshoz.

„Én részemről egész életemben minden téren, mindenkor és minden módon egy célt fogok szolgálni: a magyar nemzet és magyar haza javát.” Bartók Béla valóban a magyar nemzet javát szolgálta. Annak megválaszolását, hogy egy ilyen zenekar kinek az érdekeit fogja, az olvasóra bizzuk.

- ZK -

ni, akik bevonzzák a közönséget, ezzel mintegy hozzájárulva zenekarunk anyagi biztonságának növeléséhez.

┃ *Most nem szükséges olyan mértékű vezetés még, ugyanakkor amennyiben állandó a munka, természetes, hogy a vezetés módszere átalakul, másképp nem is működhet.*

– Mi sokkal inkább egy mellérendeltségi viszonyt szeretnénk kialakítani a vezetés és a zenekari tagok között az eddig megszokott alárendeltség helyett. Nagy figyelmet kívánok szentelni annak is, hogy milyen hangulat uralkodik a zenekaron belül, illetve milyen a kapcsolat a zenekar és az úgynevezett vezetés között. Legfontosabb az emberi tényező. Ez szavakban szépen hangzik, de ha nem érzi a zenész, hogy tényleg így van, akkor kezdődnek a gondok. A visszajelzésekből úgy átom, hogy a kollégák érzik, most nem egy sokadik zenekarról van szó, hanem érzékelhető az átrendeződés – egy új típusú együttes kezd kialakulni. Van egy jó értelemben vett várakozás, egyfajta türelmetlenség. Sokan kérdezik, hogy mikor lesz a következő koncert. Volt, hogy egy egész szólam mondta, ők már hosszú ideje zenélnék együtt, és hozzánk szívesen jönnének legközelebb is.

┃ *Hogyan lettek válogatva a zenészek? Feltételezem, hogy ismeretségi körből.*

– A többség olyan, akikkel pályánk kezdete óta ismerjük egymást. Akikkel nem találkoztam korábban személyesen, őket szintén ismerős zenészek ajánlották. Nem hirdetést adtam fel, és úgy jelentkeztek.

┃ *Természetes, hiszen ez egy szűk szakma.*

– Szűk, de rengeteg zenész van.

┃ *Viszont mindenki ellenőrizhető, hiszen mégis behatároltak azok a zenekarok, ahol kiegészítőként lehet velük találkozni. Visszatérve, a projekt-zenekar vagy fesztivál-zenekar jellegre, mit terveznek a továbbiakra?*

– Fontosnak tartottam mindenkiben tudatosítani, hogy ez nem egy hakni-zenekar, ezért sok mindent másképp kell kezelni.

┃ *Ez viszont felvet bizonyos kérdéseket. Ha visszaáll a hagyományos koncertélet, akkor azoknak, akik más zenekarból jöttek, sokkal több kötelessége lesz abban a zenekarban, ahonnan a fizetésüket kapják, és ez további konfliktusokat szülhet. Most is vannak projektelven működő zenekarok, amelyek a hivatásos együttesek leföldözésével maradnak talpon, és ez sok esetben szakmai és etikai aggályokat is felvet.*

– Ezzel is tisztában vagyok. Nem akarok szembe menni az egész világgal, de mindenre van megoldás. Vannak olyan zenekarok, ahol nem minimális számú zenész van főállásban, hanem maximális, tehát sokan nem játszanak mindenben, és alapos szervezethez

áthidalható még a legsűrűbb koncertszezon is. Ami nagyon meglep, az az, hogy a Covid miatti leállás idején volt a legnagyobb ellenállás velünk szemben, amit azért sem értek, mert a zenészek nincsenek sehova bebetonozva.

┃ *Erről is sok cikk jelent meg, a betegségek terjedése, illetve az első nagy betegség-hullám után ennek a megakadályozása volt az oka, ami teljesen érthető. Ráadásul a legtöbb helyen nem tiltották a külső koncerteket, csak önköltséges negatív PCR-teszthez kötötték a zenekarba való visszatérést, így sokaknak már nem érte meg.*

– A zenész szakszervezetnek van ezzel az egész helyzettel kapcsolatban egy világos jogi állásfoglalása. Lenne olyan megoldás, ami lehetővé tenné, hogy a kecske is jóllakjon, a káposzta is megmaradjon. Én úgy látom, itt elsősorban az akarat hiányáról lehet szó, amiben talán az irigység is szerepet játszik. Összegezve, nem tudom, miért kell ennek így lennie, illetve miért ne tudnánk megoldani emberi módon a problémákat. Nem tudom, mi az oka az ellenállásnak, úgy sejtem, a féltékenység, vagy a félelem, hiszen az utóbbi is jelen van, például a megszűnéstől való félelem, hiszen a Duna zenekar éppen megszűnőben van. Nem árulok el nagy titkot, tizenhárom évig a Duna zenekarban dolgoztam, ezért jól ismerem azt az együttest. Azért hagytam ott, mert egy idő után elkezdtek úgy leépíteni a zenekart, hogy lehetlenné vált a minőségi munka. Így, amikor a minisztériumtól kértem a koncerthez támogatást, beleírtam, hogy azokat a zenészeket is részben foglalkoztatni kívánom, akik önhibájukon kívül veszítették el az állásukat, a leépítések miatt. Nem azért, mert rossz zenészek, hanem mert valaki úgy gondolta, hogy arra a zenekarra olyan létszámban már nincs szükség.

┃ *Nyilván nem arról van szó, hogy nincs szükség, sokkal inkább a forrás-elosztásról, vagy lobbitevékenységekről, vagy akár hibás döntésekről.*

– Pontosan ezért, ha annyi ideje mondják, hogy kevesebb zenekar kell, egyszer meg is valósítják. S akkor hova megy a sok zenész? Az utcára? Nem azt mondom, hogy majd én leszek a gyűjtőtábor, hanem olyan alternatívát próbálunk nyújtani, ami a méltánytalanul mellőzött zenészeknek egyfajta mentsvára lehet. Konkrétan ismertem olyan zenészeket, akik abba haltak bele, hogy kirúgták, ellehetetlenítették őket. Éppen ezért úgy gondolom, hogy nem kellene egy újabb „mumust” kreálni a kezdeményezésünkben. Másfajta támogatási rendszerben gondolkodunk, nemcsak kizárólag állami pénzből szeretnénk létezni.

┃ *Hanem szponzori támogatásból?*

– Igen. Nem titok, hogy a hivatásos zenekarok 99%-a állami pénzből él. Ez generálja a féltékenységet, az irigységet, mert azt hiszik, sikerült protekcióval elinté-

ni az állami támogatások átcsoportosítását, és ezzel ráteszük kezünket más zenekarok támogatására. Nem, itt nem erről van szó! Nem akarjuk mások elől elvenni a lehetőségeket, hanem egyszerűen olyan hiánypótló kezdeményezést szeretnénk, amelyik sokak számára mentsvárként működhet. Nem veszünk el senkitől egy fillért sem. Nem ez a cél, nem ez a terv, és nem ez a megoldás kulcsa. Nem is lehet ez, hiszen nincs is annyi állami pénz erre. Mi teljesen másban gondolkozunk. Csak ez egy ingoványos terület, és ezt a zenekarok vezetése nem meri felvállalni. Kényelmes, amikor évente jön az állami támogatás, és a zenekarvezetők megelégednek ennyivel.

■ *Visszatérve szakmai kérdésekre, állandó karmester marad Medveczky Ádám, vagy vendég-karmesteri rendszerben gondolkodnak?*

– Mindenféleképpen szeretnénk vele megőrizni a szoros szakmai kapcsolatot, ahogy Ránki Dezsővel is,

hiszen ők kiálltak a zenekar mellett nemcsak a nevükkel, hanem a koncerten való közreműködésükkel is.

■ *Hogy szeretnék megoldani a próbaterem kérdését? Hogyan töltik majd ki azt az időszakot, amikor a projekt-elven való működés miatt hosszabb szünetek lesznek egy-egy koncert között?*

– Már régóta keressük a megoldást próbaterem-ügyben, van önkormányzati és egyéb kapcsolat is. Ebben a kérdésben is arra van szükség, hogy az idő eldöntse, milyen irányba megy az egész világ, már csak a Covid miatt is. Addig pedig a projektek között valamilyen módon megoldjuk ezt a problémát. Emiatt aggódom a legkevésbé. Az jobban aggaszt, hogy ha a világ, pontosabban az eddigi rendje „felrobbanna”, és gazdaságilag is nagyon súlyos helyzet állna elő, akkor a kultúra lesz az első, amelyik eltűnne, vagy erősen háttérbe szorulna.

Kiss Eszter Veronika

Feltettük kérdéseinket a Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar állami támogatásával és névviselésével kapcsolatban a Zeneművészeti Bizottság elnökének, Keller Andrásnak, aki az alábbi nyilatkozatot küldte lapunknak:

A Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar ügyében feltett kérdésére a Zeneművészeti Bizottság Elnökeként az alábbiakat tudom válaszolni:

A minősített és a minősítéssel nem rendelkező zeneművészeti szervezetek szakmai programja és működési támogatása címmel kiírt pályázatok ügyében a Zeneművészeti Bizottság előterjesztése alapján dönt Miniszter úr.

A Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar ügyében a 2021. évre nem érkezett pályázat a Zeneművészeti Bizottsághoz.

Bartók Béla az egyetemes és a magyar kultúra egyik legnagyobb gényusza. A Bartók név felbecsülhetetlen értékű nemzeti brand, ezért csak hosszú távon kiemelkedő szakmai munkát és teljesítményt nyújtó együttes esetében tartom indokoltnak a név viselésének kitüntetését és a vele járó presztízst.

A Zeneművészeti Bizottság elnöként nem javaslom a Bartók zenekar állami támogatását.

A Bartók név használatával kapcsolatban felmerült aggodalmakról levélben tájékoztattam a Miniszterelnök urat.

Üdvözlettel,
Keller András
a Zeneművészeti Bizottság elnöke

Kedves Kiss Eszter Veronika!

A Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar ügyében feltett kérdésére a Zeneművészeti Bizottság elnöként az alábbiakat tudom válaszolni:

A minősített és a minősítéssel nem rendelkező zeneművészeti szervezetek szakmai programja és működési támogatása címmel kiírt pályázatok ügyében a Zeneművészeti Bizottság előterjesztése alapján dönt Miniszter úr. A Budapesti Bartók Béla Szimfonikus Zenekar ügyében a 2021. évre nem érkezett pályázat a Zeneművészeti Bizottsághoz.

Bartók Béla az egyetemes és a magyar kultúra egyik legnagyobb gényusza. A Bartók név felbecsülhetetlen értékű nemzeti brand, ezért csak hosszú távon kiemelkedő szakmai munkát és teljesítményt nyújtó együttes esetében tartom indokoltnak a név viselésének kitüntetését és a vele járó presztízst. A Zeneművészeti Bizottság elnöként nem javaslom a Bartók zenekar állami támogatását. A Bartók név használatával kapcsolatban felmerült aggodalmakról levélben tájékoztattam a Miniszterelnök urat.

Üdvözlettel,

Keller András
a Zeneművészeti Bizottság elnöke

Budapest, 2021 június 3.